

Lilly ve tuhaf virüs

Bu Lilly. Lilly 6 yaşında. Küçük sevimli bir apartman dairesinde annesi, babası ve küçük kardeşi Max ile beraber yaşıyor. Lilly odasını Max'la paylaşıyor, çünkü ablası olduğu için Lilly kardeşine çok şey öğretebilir. Geçen hafta saçları süpürge gibi olana kadar yerlerde takla attılar mesela. Lilly ve erkek kardeşi anaokuluna, kaplan grubuna, gidiyorlar, anne ve baba işe gidiyor. Lilly gelecek yıl ilkokula başlayacak ve bundan dolayı kendisiyle gurur duyuyor.

Ama şimdi herşey normalde olduğundan farklı!

Lilly ve erkek kardeşi şu an anaokuluna gidemiyorlar. "Hey, neden acaba? Çok mu yaramazlık yaptılar? Yoksa anne ve babasıyla beraber tatile mi gidiyorlar?" Hayır ikisi de değil. Şu anda hiçbir çocuğun anaokuluna gitmesine izin verilmiyor, çünkü her yerde kötü bir virüs var ve bu virüs kimseye bulaşmamalıdır. Annesi Lilly'e bu virüsü açıklamaya çalıştığında Lilly başlangıçta şaşırılmış ve biraz korkmuştu. Lilly burun akıntısı veya çok kötü bir mide ağrısı

olduğunda anaokuluna gidilmeyeceğini biliyordu. Ancak bütün çocukların aynı anda evde kalması gerçekten garip geldi ona!

Annesi sakın bir sesle şöyle dedi: "bak sevgili kızım, bu virüs küçük, gözle görülmez ve insanları hasta eden bir virüs. Ve onun bir adı da var:

Onun adı korona.

Korona çok yeni bir virüs olduğu için doktorlar ve diğer akıllı insanlar onu biraz daha iyi tanımalı ve anlamalı. Doktorların zaten bildiği şey, onun çok hızlı olması ve bir kişiden diğerine atlamayı çok sevmesidir. İnsanlara bir kez bulaştığı zaman, bazen ateş, bazen de öksürük yapar. Ancak bazı insanlar şanslı olduğu için hastalık çabucak geçiyor. "

Lilly endişeyle annesinin sözünü kesti.

"Peki anne ya bu virüs bana bulaşırsa?"

Boğazında büyük bir düğüm varmış gibi hissetmişti Lilly. Ne zaman ağlayacak gibi olsa hep böyle hissedirdi kendini. Lilly'nin annesi derhal kızının endişelerini fark etti, ona sıkıca sarılarak kucağına aldı ve sakinleştirdi: "Senin gibi çoğu sağlıklı insana virüs çok fazla etki etmiyor. Çünkü vücudunun virüsle savaşacak kadar gücü var. Bu durum çoğu insanda ve özellikle de çocuklarda böyledir. Bu yüzden kendin için, erkek kardeşin, baban ve benim için endişelenmene gerek yok." Annesinin anlattıkları Lilly'i çok rahatlatmıştı ve artık kendini daha çok güvende hissediyordu. Ama hala anlamadığı bazı şeyler vardı. Ve annesine sordu:

"Ama öyleyse neden ben, bu virüs çok kötü değilse, yeniden anaokuluna gidemiyorum?"

Annesi Őu açıklamayı yaptı Lilly'e: "Bu virüsün sağlıklı insanlar için zararsız olduğu doğrudur. Ancak çok yaşlı veya halihazırda bir hastalığı olan bazı insanlar var. Onların sağlıkları çok iyi olmadığı için, başka bir virüsün onlara bulması daha kolay. Bazen bu insanlar hastaneye gitmek zorunda bile kalıyorlar. Virüsün daha fazla yayılmaması ve insanların hastaneye gitmek zorunda kalmaması için hepimiz bir süre evde kalmalıyız. Eđer dışarı çıkarsak, diğerlerine olan mesafemizi korumalıyız, çünkü o zaman virüs baskalarına bulamaz/zıplayamaz. "

„Ya öyle mi dedi Lily, demekki biz öyle yaparak virüsün baskasına bulmasına engel oluyoruz,,

„Dođru!“ dedi Lilly'nin annesi. Birdenbire Lilly kendini çok daha iyi hissetmişti. Aniden göğsünde sakı bir güç de hissetmişti. Neredeyse virüsü durdurmak için mümkün olan her şeyi yapabilecek gücü olan bir süper kahraman gibiydi sanki artık. Artık bir süper kahraman olduğu için annesine daha çok yardım edebilirdi Lilly.

Sizde eğer bir virüs ya da başka birşey yüzünden kendinizi endişeli hissediyorsanız, bir süper kahraman gibi aynanın önünde durun. En sevdiğiniz kahramanı düşünün veya yeni baştan siz kendi süper kahramanınızı kafanıza göre yapın. Kahramanınızın hangi süper güçlere sahip olabileceğini düşünün? Belki uçabilir? Ya da görünmez olabilir? Bu süper güçlere sahip olduğünüzü düşünün ve mücadeleye başlayın. Lilly artık daha da heyecanlanmıştı. Kardeşi ile hoplayıp zıplayıp oynadılar. Artık dünyadaki hiçbir virüs anlara zarar veremezdi.

Günler biraz garip geçiyordu Lilly ve ailesi için . Her şey artık biraz daha farklıydı. Annem ve babam da artık işe gitmiyorlardı. Annem bilgisayarını mutfaga kurdu ve babam daha çok çalışma odasındaydı.

Her yerde kağıt ve kablo karmaşası!

İkisi de şimdi evde çalışmak zorundaydılar. Bazen anne ya da baba telefonla konuştuklarında, çocuklar sessiz olmak zorundaydılar. Olsun, Lilly yine de sessizce oynayabilirdi. Küçük bir kaplana dönüşebilirdi mesela, böylece yerde pençeleriyle yürürdü. Lilly kaplandan bıktığında, pencere asmak için resimler ve kâğıttan güzel çiçekler yaptı.

Evde bir kartonu aradı, buldu ve bu kartonu boyadı, ... kesip yapıştırdı ... ve bakın: Lilly kendi bilgisayarını ve hatta telefon yapmıştı bu kartondan. Bundan sonra rahatsız edilmek istemiyordu ve özenle yaptığı bilgisayarıyla oynadı.

Acaba yaptığı telefonuyla kimi arayabilirdi? Belki anaokulundaki arkadaşlarını? Tony ve Elif?

Ah evet, bu iyi bir fikirdi!

Bir sonraki hafta gerçekten dışarıda çok güzel bir hava vardı. Günesin parlak ışıkları Lilly'nin penceresinden odasına giriyordu. Şimdi Parka gitmeyi çok istiyordu. "Baba, parka gidebilir miyiz?" Diye sordu Lilly öğle yemeğinde. "Maalesef parka gidemeyiz. Şu an kapalı, çünkü virüsle savaşmaya devam etmek istediğimizi biliyorsunuz. Bunu çok fazla insanla tanışmayarak yapabiliriz," diye yanıtladı Lilly'nin babası. Lilly sinirlendi ve artık gerçekten bıkmıştı. Masadan kalkarak hızlıca odasına gitti. Bu çok acımasızdı. Kafasını üzgün bir şekilde yastığa koyarak düşüncelere daldı. Lilly ne anaokuluna gidebiliyordu ne de parka. Lilly'nin babası gelip Lilly'yi teselli etmeye çalıştı. Lilly'ye hiç kızgın değildi, ama anlayışla, "Lilly, neden sinirlendiğini anlıyorum. Bu gerçekten çok kötü. Akşam yemeğinden sonra bir top alıp Max, sen ve ben garaj kapısının önünde futbol oynayalım mi ne dersin?" Lilly yavaşça yastığından

kafasını kaldırdı ve çok sevindi. "Ah evet!", Uygun bir top seçmek için top kutusuna koştu. "Ama sadece yeterli mesafede!" oynayabiliriz diye gülümseyerek ekledi Lilly. Öğle yemeğinden sonra babasıyla top oynamak güzel bir fikirdi. Aksi halde babası işteyken bunu yapamazdı.

Evde olmanın iyi yanları da vardır.

Öğleden sonra Lilly yorgun bir şekilde eve geldi. Çok koşmuşlardı ve Lilly babasına karşı beş gol bile atmıştı. Annesine bundan bahsetmek üzereyken, Lilly'nin annesi büyükanne ve

büyükbabasıyla telefonda konuşuyordu. "Eyyvah! Annem bu virüsün yaşlı ve hasta insanlar için iyi olmadığını söylememiş miydi? Büyükanne ve Büyükbaba çok yaşlıydı! "Lilly aniden endişelendi ve hatta kalbinin nasıl daha hızlı atmaya başladığını fark etti.

Lilly büyükanne ve büyükbabasını çok seviyordu ve hafta sonları onları ziyaret gitmek onun için çok zevkliydi. Her zaman bol miktarda limonlu kek vardı onları ziyaret ettiklerinde ve büyükbabası Lilly'yi kuşları ve sincapları görebileceği yakındaki ormana götürürdü. Ama artık bunların hepsi yasaktı! Hatta büyükanne ve büyükbabasını da ziyarete gidemeyecekti. Lilly'nin bir an için korkmaya başladı. "Ya büyükannen gerçekten kötüleşirse?"

"Anne, virüs büyükanne ve büyükbaba'ya geçti mi ve şimdi ölmek zorundalar mı?"

diye endişeyle sordu Lilly. Sonra Lilly'nin annesi ona şaşkınlıkla baktı, eğildi ve sakin sesiyle konuştu: "Ama hayır, Lilly. Büyükanne ve büyükbaba gayet iyi. İkisi de bizim gibi evde. Yani virüs onlara ulaşmıyor. "" Oh be, "dedi Lilly," yine şanslı iyi gitmişti". Aniden Lilly'nin annesinin aklına iyi bir fikir geldi ve büyükanne ve büyükbaba'ya "merhaba" demesini ve hatta aynı zamanda onları görmesini önerdi Lily'e. Telefonuyla onları görüntülü arama yaparak aradı. Simdi onları görüyordu Lilly.

Lilly heyecanla "Merhabaaaa!" diyerek büyükanne ve büyükbabasına el salladı. Onlarda Lilly'i gördükleri için çok mutlu olmuşlardı ve ona el salladılar. Lilly'nin annesi haklıydı. Büyükanne ve Büyükbaba her zamanki gibi iyi görünüyordu, her zamanki gibi güldüler ve her zamanki gibi sesleri de iyi geliyorlardı.

Artık Lilly gerçekten çok rahatlamıştı. Derken aklına çok güzel bir fikir geldi. Şimdi her şeyi büyükanne ve büyükbaba gösterebilirdi. Onlara fotoğraflarını ve pencere kenarındaki çiçeklerini, süper kahraman pelerinini gösterdi.

Sonra kartondan yaptığı bilgisayarını gösterdi, nasıl hoplayıp zıplayarak oynadığını da göstermeyi ihmal etmedi Lilly. Lilly, Max'ı da içeri getirdi ve her ikisi de hoplayıp zıpladılar. "Evet harika!" Dedi Büyükanne ve Büyükbaba "Çok güzel oynuyorsunuz ve çok güzel şeyler yapmışsın.!"

Sonra Lilly tekrar gururlandığını hissetti ve çok mutlu oldu. Aynı pelerini bile olmayan güçlü bir süper kahraman gibi hissetti.

Lilly, bütün bunları büyükanne ve büyükbabasına gösterebildiği için çok mutlu oldu. Büyükbabası şöyle dedi Lilly'e , "yakında her şey her zamanki gibi olacak. Ama birlikte, virüsün etkisi gecene kadar biraz daha beklemek zorundayız. İstedığınız zaman bizi arayabilir ve bize ne yaptığımızı söyleyebilir ve gösterebilirsiniz. Anlaştık mı? " "Tabii," diye düşündü Lilly, ertesi gün için yeni oyun fikirlerini düşünerek.

